

בְּלִשׁוֹנִי: הַ הַ חוֹדִיעֲנִי וְהוֹדֵאֵהּ קָצִי וּמִדַּת יָמֵי מַה הִיא אֲדַעַה מַה חָדַל אָנֹכִי:
וְהִנֵּה מַפְחוֹת נִתְּתָה יָמֵי וְחִלְדֵי כְּאִין נִגְדָה אֵף כָּל הַכֵּל כָּל אָדָם נֶצַב סִלָּה:

— זוהר תהלים —

מְכַשְׁמְעָרִיב הַשְּׁמֵשׁ לְהַכְנִס לְשִׁבְתָּ, אֵף כֶּף
גַּם, וְסִימָן לְדָבָר - (בראשית ז) בְּשֵׁנֵת שֵׁשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי נַח וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיָנוֹת
תְּהוֹם רַבָּה.

שְׁנֵי קִצִּים הֵם אֶחָד לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל -
צְדִיקִים וְרָשָׁעִים

הַ חוֹדִיעֲנִי ה' קָצִי וּמִדַּת יָמֵי מַה הִיא
אֲדַעַה מַה חָדַל אָנֹכִי (למ, ה). [זוהר

- בראשית 9' נח (97 גו.)] רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח,
(תהלים לט) הַ חוֹדִיעֲנִי ה' קָצִי וּמִדַּת יָמֵי מַה
הִיא אֲדַעַה מַה חָדַל אָנֹכִי. אָמַר דּוֹד לְפָנָי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: שְׁנֵי קִצִּים הֵם, אֶחָד
לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל, וְהֵם שְׁתֵּי דְרָכִים
לְלֶכֶת בְּהֵם בְּנֵי אָדָם לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם. קֵץ
לְיָמִין - שְׁכָתוֹב (דניאל יב) לְקֵץ הַיָּמִין. וְקֵץ
לְשְׂמָאל - שְׁכָתוֹב (איוב כח) קֵץ שָׁם לַחֲשָׁךְ
וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר [אבן אפל וצלמות,

מַה זֶה וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר? מִי הוּא הַחוֹקֵר?
אֵלָּא אוֹתוֹ קֵץ לְשְׂמָאל שֶׁמַּחֲשִׁיךְ פְּנֵי הַבְּרִיּוֹת].
מַהוּ וּלְכָל תַּכְלִית? בְּזִמָּן שְׁשֵׁרוּי הַדִּין עַל
הָעוֹלָם לְהַשְׁמִיד - אֶבְרָן אֶפֶל וְצִלְמוֹת. קֵץ
שָׁם לַחֲשָׁךְ - זֶה מֵלֶאֱדָה הַמּוֹת, זֶה נֶחֱשׂ. קֵץ
כָּל בָּשָׂר, קֵץ שָׁם לַחֲשָׁךְ, שְׁהָרִי מֵצַד שֶׁל
הַתּוֹךְ הַזֶּהב הוּא בָּא. וּלְכָל תַּכְלִית - בְּזִמָּן
שְׁדִין שְׁרוּי עַל הָעוֹלָם, הוּא חוֹקֵר לְהִיּוֹת
קְטָגוֹר לְעוֹלָם לְהַחֲשִׁיךְ פְּנֵי הַבְּרִיּוֹת. קֵץ
לְיָמִין, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ שְׁכָתוֹב לְקֵץ הַיָּמִין.
אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדִנְיָאֵל: וְאַתָּה
לֵךְ לְקֵץ וְתָנוּחַ. אָמַר לוֹ: מְנוּחָה בְּעוֹלָם

וִירָא (ד קיז.) אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב
(ישעיה ס) אָנֹכִי ה' בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה. מַהוּ
בְּעַתָּה? בְּעַת ה'. שְׁתַּקּוּם מִן הָעֶפֶר, אֲזַ
אֲחִישְׁנָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַם כָּל זֶה, יוֹם
אֶחָד הִיא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הָעֶפֶר וְלֹא
יוֹתֵר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף אָמְרוּ, אֲבָל בֹּא
רְאֵה הַסּוֹד שֶׁלְּמִדְּנוּ. בְּשַׁעַה שְׁכָנַסַּת יִשְׂרָאֵל
גָּלְתָה מִמְּקוֹמָהּ, אֲזַ אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
כְּבִיכּוֹל נִפְרְדוּ, שְׁנִפְרְדָה ה"א מִן וְא"ו,
וּמִשׁוּם שְׁנִפְרְדוּ מַה כְּתוּב? (תהלים לט)
נֶאֱלַמְתִּי דוּמִי"ה, מִשׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק וְא"ו
מִה"א וְקוֹל לֹא נִמְצָא, אֲזַ הַדְּבוּר נֶאֱלָם,
וְלִכְּנֵן הִיא שׁוֹכְכַת לְעֶפֶר כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם
הַזֶּה שֶׁל ה"א. וּמִיָּהוּ? הָאֵלֶף הַחֲמִישִׁי.
וְאֵף עַל גַּב שֶׁהִקְדִּימָה בְּגִלוֹת עַד שֶׁלֹּא
נִכְנַס אוֹתוֹ הָאֵלֶף הַחֲמִישִׁי, הַסּוֹד שֶׁל ה"א.
וּכְשִׁיבָא הָאֵלֶף הַשְּׁשִׁי, שֶׁהוּא הַסּוֹד שֶׁל
וְא"ו, אֲזַ וְא"ו יָקִים אֶת ה"א.

בְּזִמָּן שֵׁשׁ פְּעָמִים עֲשָׂר שְׁשִׁים נֶפֶשׁ, אֲזַ
שְׁרָמוֹת שֶׁל וְא"ו עֲשָׂר פְּעָמִים, וְא"ו
שֵׁשׁ פְּעָמִים עֲשָׂר, [שוא"ו] וְא"ו עוֹלָה
[בעשר] בִּי, וְא"ו יוֹרֵדַת בְּה"א. נִשְׁלַמְתָּ
וְא"ו בְּתוֹךְ עֲשָׂר שֵׁשׁ פְּעָמִים, אֲזַ הֵם
שְׁשִׁים לְהַקִּימָה מִהָעֶפֶר. וּבְכָל שְׁשִׁים
וְשִׁים מֵאוֹתוֹ הָאֵלֶף הַשְּׁשִׁי מִתְחַזְּקַת
ה"א, וְעוֹלָה בְּדִרְגוֹתֶיהָ לְהַתְחַזֵּק. וּבְשֵׁשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים לְאֵלֶף הַשְּׁשִׁי יִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי
הַחֲכָמָה לְמַעְלָה וּמַעֲיָנוֹת שֶׁל חֲכָמָה
לְמַטָּה, וְיִתְתַּקֵּן הָעוֹלָם לְהַכְנִס לְשִׁבְעֵי.
כְּמוֹ בֶּן אָדָם שֶׁמַּחֲקֵן בְּיוֹם שְׁשִׁי